

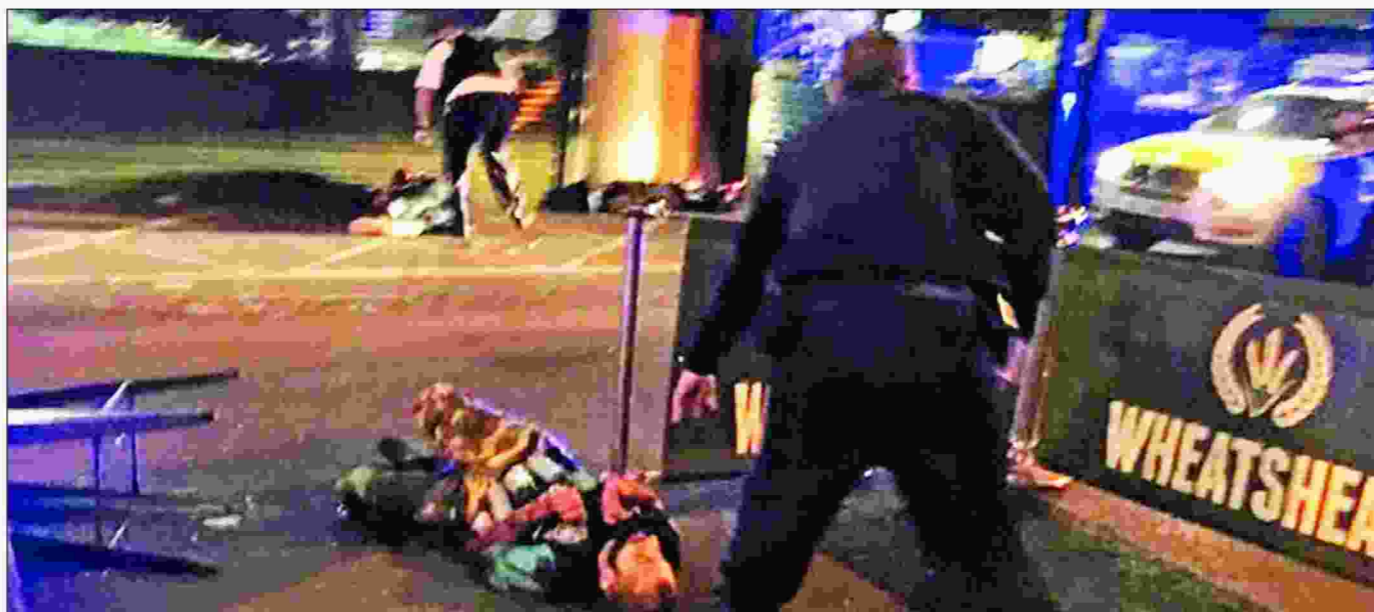
ΛΟΝΔΙΝΟ, ΟΠΩΣ ΝΙΚΑΙΑ, ΟΠΩΣ ΒΕΡΟΛΙΝΟ, ΟΠΩΣ ΜΑΝΤΣΕΕΣΤΕΡ...

Του
Ιγνατίου Καϊτεζίδη*

Δεν έχουν σταματημό τα **τυφλά χτυπήματα** της παγκόσμιας τρομοκρατίας, που επαναλαμβάνονται πλέον με θρασύτητα όλο και πιο συχνά, παρατείνοντας τον **εφιάλη** της κοινωνίας, που είναι και το μόνιμο θύμα αυτού του ανθρωπίνου **παράλογισμ**ού. Ανθρωποι μεταλλαγμένοι σε όπλα θανάτου, με φανατισμό και χαμηλή εκτίμηση της ανθρωπίνης ζωής, **σκορπ**ούν την **οδύνη** αδιάκριτα και αδιάντροπα στις κοινωνίες όπου φιλοξενούνται, ζουν και μεγαλώνουν. Αναλώσιμα μέλη του συστήματος τρομοκρατίας, που βρίσκει εύκολα **εκτελεστές** πρόθυμους να ανταλλάξουν την άσημη ζωή τους με μια **ψεύτικη υπόσχεση** υστεροφημίας. Μικροί άνθρωποι που **δεν καταλαβαίνουν** πως κανείς δεν θα θυμάται το όνομά τους, κανείς από τον κύκλο τους δεν θα είναι γι' αυτούς περήφανος.

Η τρομοκρατία έχει μια διάσταση εντυπωσιακή λόγω της **επιλογής των στόχων**, λόγω του αφηνδιασμού και λόγω της έλλειψης τακτικότητας. Αυτό είναι, άλλωστε, και το κύριο πολιτικό **μήνυμά** της. Η αίσθηση μιας ανοχύρωτης και **απροστάτευτης κοινωνίας**. Είναι προφανές ότι ακόμη και τα καλύτερα αντανάκλαστα πρόληψη και ελέγχου δεν αρκούν, αφού δεν μπορεί να έχουν διάρκεια και **δεν έχουν ορατό εχθρό**. Ακολουθούν μια χρονική κορύφωση μετά το χτύπημα και σταδιακά **μειώνονται** σε ένταση και έκταση, δίνοντας τον χώρο για **ένα καινούργιο χτύπημα**. Είναι

Στιγμιότυπο από το τρομοκρατικό χτύπημα στη Γέφυρα του Λονδίνου, που έγινε το Σάββατο 3 Ιουνίου

ένας άμισος αγώνας. Πολλά έχουν ειπωθεί για την **αντιμετώπιση** της τρομοκρατίας. Η διεθνής συζήτηση για την ανάγκη αλλαγής του επιπέδου ελέγχου των πολιτών. Η σταδιακή στροφή προς **μικρούς συμβιβασμούς** στην έννοια της ατομικής ελευθερίας. Η μαζική **στοχοποίηση κρατών** που φαίνεται ότι δημιουργεί το νέο δόγμα Τραμπ. Οι κοινωνικές ανισότητες που εκτρέφουν την απόγνωση. Οι **ακραίες ιδεολογίες** που φανατίζουν και επιτρέπουν την **εγκόλαψη** τρομοκρατών. Η εξασφαλισμένη δημοσιότητα της είδησης, που αυξάνει την ισχύ των χτυπημάτων. Στον φόβο της τρομοκρατίας έχουν χτιστεί **ιδε-**

ολογίες περιχαράκωσης και εθνικισμού. Πολιτικές για στρατιωτικές επεμβάσεις. **Εξοπλισμοί και σχέδια ελέγχου χωρών** και περιοχών.

Νομίζω πως δεν υπάρχουν **εύκολες απαντήσεις**, πόσο μάλλον λύσεις. Θα ήθελα, όμως, πολύ στο επόμενο τρομοκρατικό χτύπημα να βρούμε τη δύναμη να **μη μεταδώσουμε εικόνα**. Ούτε θρήνο. Να μη μάθει ποτέ ο κόσμος τι έγινε και πώς έγινε. Να μην ακούσει ποιος ανέλαβε την ευ-

θύνη. **Να μη διαβαστεί καμιά προκήρυξη**. Και κάτι ακόμη. Πρέπει η κοινωνία να συνηθίσει να προχωρά χωρίς να αισθάνεται την ανάγκη να βλέπει πίσω

από την πλάτη της. **Να μην αγωνιά** κάθε φορά που βλέπει έναν πολίτη με σκουρόχρωμο δέρμα και rucks. Να μη σταματήσει να ταξιδεύει. **Να αφήνει τα παιδιά της** να πάνε σε συναυλίες, να μπουν στο μετρό, να κάνουν βόλτα στην παραλία της Νίκαιας.

Το μεγαλύτερο όπλο κατά της τρομοκρατίας είναι να δείξουμε πως το χτύπημα **δεν μας άγγιξε**, πως δεν άλλαξε τη ζωή μας. Αν φοβηθούμε, θα νικηθούμε. Αν εκδικηθούμε, θα νικηθούμε. **Αν χωριστούμε, θα νικηθούμε**. Αν προχωρήσουμε μπροστά, θα νικήσουμε!

*Δήμαρχος Πυλαίας - Χορτιάτη, αντιπρόεδρος της Επιτροπής Θεσμών της ΚΕΔΕ